शब्देशाननस्वास भीतः अवापि रासत्रागतद्ति सला १३ सर्गः स्वेनोद्दशे वानरेर्दछः यताजसस्यानाऽवसानं प्रापे प्राप्तः श्रत एव सवङ्गावानराजहपुर्दछाः खाम्यादेशः सम्पादितद्ति सला। एतदेकान्तराख्यातं खाद्यन्तपदैर्थवधानात् निरवद्यञ्च प्राक्षता भावात्॥२०॥

भेमुर्ववलार्ननृतर्जन चुर्जगः सम्त्युस्विरे निषेदः। स्रास्तारयाच्चम् रिमप्रणेट्ररे जुर्झनन्दुर्विययुः समीयुः।। २८॥ स्राख्यातमाला॥

भेम्रिखादि । ते पारं प्राय केचित्रदेगदर्भने सुकाः श्रेमुः ज॰म॰
भानाः श्रम्ये ववलाः तिषङ्गतवनाः उख उखीत्य च वलाति गैतीः
पयते केचिद्रिहर्षात् ननृतः श्रम्ये रावणपराक्रमान्यकुर्श्वनीः
जजचः हितवनाः वृभुचया वा फलानि भिचतवनाः जचभचह
सनयोः केचित् जमुः गायनि सा केचित्रमृत्युस्तिरे उत्स्त्यो
तस्त्रय गङ्गनि सा केचित् भानानिषेदुः निष्णाः केचिद्रासी।
टया इक्र्वयं युधामदति श्रास्तीटं सुर्वन्तीति खनाक्षियाम्
केचित्रावदिभिप्रणेदः सुदु नादितवनाः केचिद्रेजः दीप्तवनाः
केचित्रनन्दुर्वयमीद्रमं कर्ष कतवन्तदति श्रन्ये विययुरितस्तते।
गङ्गनि सा केचित्रमीयः एकच सङ्गताः। श्रास्त्रातमा लेति
तिङ्ग्नमाला ॥ २८॥